

ikke kan finde Sted, og jeg fremdrager det navnlig, fordi det forekommer mig, at Regjeringen ved denne Udnævnelse har givet et mildest, talt, mindre heldigt Exempel paa Lovs Overholdelse paa den ene Side, hvis man holder sig til Rønningsloven, ved ikke at overholde Bestemmelsen om, at Titler og Rang ikke kunne meddeles Embedsmænd, og paa den anden Side, hvis man holder sig til Hærloven, ved heller ikke at overholde denne Lov. For Dvrigt er det, saavidt jeg veed, ikke det første Avancement, der er flet paa den Maade for samme Generals Vedkommende; thi, hvis jeg ikke husker feil, er den høitærede Krigsminister avanceret fra Lieutenant til General paa lignende Maade, idet han vistnok blev sat a la suite som Ritmester; som Indenrigsminister avancerede han til Oberst og som Krigsminister til General. — Det er forresten en egen Maade at tjene sig op til General, paa og det minder mig levende om den bekjendte Strofe i en Sang: — „Du Danskes Bet til Røes og Magt: — Avancement!“

C. B. Rimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har havt Ordet to Gange, men for en kort Bemærkning tror jeg ikke at Thinget vil have Noget imod, at jeg giver ham Ordet.

C. B. Rimestad: Det glæder mig inderlig, at jeg har været Anledning til, at det høie Thing har møjet sig lidt ved de Bemærkninger, der bleve fremførte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Det er mig altid en Glæde saaledes, at kunne tjene til Morskab, naar det ikke skader mig i fjerneste Henseende, hvad det jo i dette Tilfælde ikke gjør, naar det ærede Medlem ganske udtrykkelig og med tydelige Ord sigtede til, at Kongen for nogle Aar siden viste mig den fra min Side aldeles uventede Raade at udnævne mig til Ridder af Dannebrog; thi det er et Faktum, som foreligger. Hvis, som det ærede Medlem antydede, denne Omstændighed skulde have havt nogen Indflydelse paa mine Udtalelser i Dag, maatte

han enten slutte dette af hele min Færd og Dpfattelse i det Hele eller af mine Udtalelser i Dag. Hvis han slutter fra min Dpfattelse i det Hele, viser han derved, at han aldeles ikke skjender min Dpfattelse paa det Punkt, som her er ander Dmtale, thi den er lige den stik modsatte af den, han troede at have Lov til at tillægge mig, og hvis han slutter af min Optræden i Dag, har han kun vist, at hans sedvanlige Skarpsindighed for et Dieblik har forladt ham; thi jeg har kun talt om Sagen i dens Helhed, men hverken om det Sammenfurium, der her kaldes et Lovforslag, eller overhovedet om Adels, Titel, Rang og Ordener. Jeg har kun, idet jeg svarede det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Friederiksen), talt om Grevers og Friherrers Sønner, men ellers har jeg ikke talt om nogenformelt Enkelthed, og deraf kan man altsaa Intet slutte. Det er overmaade godt, at det ærede Medlem fandt Leilighed til, at more Thinget, og jeg skal med Fornøielse sige, at jeg glæder mig over at have ydet et lille Bidrag dertil, men jeg vilde dog ønske, at det ærede Medlem, naar han en anden Gang vilde more Thinget, maatte have mere Grund dertil, end han har havt i Dag.

Tauber: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) fremhævede et Par Grundlovsparagrafer, som den meget ærede Conseilspræsident havde fortolket paa en urigtig Maade, men jeg tror, at det Samme maa siges om § 11 i Grundloven, hvori den ærede Conseilspræsident fandt Bevis for, at den Ret, hvormed her er Tale, tilkommer Kongen personlig. § 11 lyder saaledes: „Kongen har med de i denne Grundlov fastsatte Indskrænkninger den høieste Myndighed over alle Rigets Anliggender og udøver den gennem sine Ministre“. De Indskrænkninger, hvormed der er Tale i Grundloven, ere de, som følge af Rigsdagens, Domstolens, Embedsmændenes og forskjellige Andres Myndighed, men med disse Indskrænkninger har Kongen den høieste Myndighed over alle Rigets Anliggender, og der tilføies da, at han udøver denne Myndighed gennem sine